

1 § Avsägelse

Talmannen meddelade att *Lars Isovaara* (SD) anhållit om entledigande från uppdraget som ledamot av riksdagen.

Kammaren biföll denna anhållan.

Talmannen meddelade att *Ulrika Karlsson* i Uppsala (M) avsagt sig uppdraget som ledamot i justitieutskottet.

Kammaren biföll denna avsägelse.

Talmannen meddelade att *Anti Avsan* (M) avsagt sig uppdraget som ledamot i civilutskottet.

Kammaren biföll denna avsägelse.

Talmannen meddelade att *Marta Obminska* (M) avsagt sig uppdraget som ledamot i EU-nämnden.

Kammaren biföll denna avsägelse.

2 § Anmälan om kompletteringsval

Talmannen meddelade att Moderata samlingspartiets riksdagsgrupp på grund av uppkomna vakanser anmält *Anti Avsan* som ledamot i justitieutskottet, *Marta Obminska* som ledamot i civilutskottet och *Ulrika Karlsson* i Uppsala som ledamot i EU-nämnden.

Talmannen förklarade valda till

ledamot i justitieutskottet
Anti Avsan (M)

ledamot i civilutskottet
Marta Obminska (M)

*Aktuell debatt:
Blockad av Gaza*

3 § Aktuell debatt: Blockad av Gaza

Anf. 1 JONAS SJÖSTEDT (V):

Herr talman! Denna debatt har begärts av oss i Vänsterpartiet med anledning av Israels blockad mot Gaza och de allvarliga humanitära följder som denna blockad ger.

Gazas invånare förnekas möjligheten att utveckla sin ekonomi och möjligheten till värdigt liv. Israels blockad mot Gaza och ockupationen av palestinska områden utgör det största hindret mot fred, en rättvis tvåstatslösning och fredlig samexistens mellan israeler och palestinier.

Vi begärde denna debatt efter att Israel åter hade använt militärt våld för att stoppa ett fredligt försök att bryta blockaden med humanitär hjälp. På morgonen den 20 oktober bordades Ship to Gazas fartyg Estelle av den israeliska marinen på internationellt vatten. Besättningen utsattes för våld, fördes mot sin vilja till Israel, och fartyget har beslagtogs av Israel.

För två veckor sedan utspelades ett kort men intensivt krig mellan Hamas och andra militanta grupper i Gaza och den israeliska militären. Dödsoffren har främst varit palestinier, många av dem helt oskyldiga civila. Det militära våldet kan aldrig lösa konflikten. Såväl Israels bombningar av Gaza som raketanfall från Gaza mot Israel måste fördömas.

I förra veckan togs äntligen ett litet steg på vägen mot en fredlig lösning av konflikten då FN:s generalförsamling erkände Palestinas status som observatör i Förenta nationerna. För Vänsterpartiet är detta beslut ett steg på vägen mot ett fullt erkännande av en palestinsk statsbildning och därmed en del av en tvåstatslösning på konflikten.

Vi beklagar regeringens tvekan inför att erkänna Palestinas nya status. Men vi välkomnar samtidigt att Sverige denna gång till skillnad från omröstningen om Palestinas medlemskap i Unesco röstade för ett erkännande.

Anf. 2 Utrikesminister CARL BILDT (M):

Herr talman! Situationen i och kring Gaza är oacceptabel. Den är ohållbar, och den är en direkt fara för människors välbefinnande i området liksom för freden i regionen i dess helhet.

Detaljerna i detta tror jag att vi alla vet. Det handlar om den israeliska blockaden av Gaza med de omedelbara humanitära, de påtagliga ekonomiska och de långsiktiga politiska konsekvenserna. Det handlar om Hamas odemokratiska, auktoritära maktutövning i direkt konfrontation med de valda palestinska myndigheterna i Ramallah och olika terrorgruppers utnyttjande av Gazas territorium för att med olika typer av raketer urskillningslöst beskjuta civila områden, städer och byar i Israel.

Effekterna av detta vet vi också. Det ena kriget efter det andra har sitt ursprung kring Gaza. Det gäller den mycket brutala vintern 2008–2009 och den något mindre så men fortfarande oacceptabla situationen den

senaste månaden. Det är en humanitär och ekonomisk situation i Gaza som långsiktigt håller på att bli allt värre.

En FN-rapport nyligen tecknade en bild av en utveckling där olika faktorer riskerar att leda till att Gazaområdet med dess då mer än två miljoner människor kring år 2020 blir närmast obeboeligt. Självfallet är det en alldeles olidlig och oacceptabel situation för de människor i Israel som lever inom de allt längre räckvidderna för raketerna från Gaza och ständigt måste springa till skyddsrummen för att värna sina liv.

Vi har nu fått ännu en överenskommelse om vapenvila i Gaza. Vi välkomnar den. Men jag var samtidigt också mycket tydlig med att den inte räcker, och det i två avseenden. För det första måste man nu omedelbart gå vidare med att bryta den ekonomiska och humanitära blockaden av Gaza. För det andra måste man nu på allvar ge kraft åt ansträngningarna för att få till stånd en bredare fredsuppgörelse.

Viktigt i det första avseendet är att EU med stor tydlighet kräver ett omedelbart, uthålligt och ovillkorligt öppnande av de olika övergångarna för humanitär hjälp, kommersiella varor liksom personer till och från Gaza. Vissa begränsade förbättringar har skett, men det är inte tillräckligt. När EU:s utrikesministrar träffas i Bryssel på måndag kommer frågan att ligga på vårt bord, och nya initiativ kommer att komma.

Detta är viktigt inte minst från Israels egen utgångspunkt. Den illegala smugglingsekonomi som blockaden driver spelar direkt Hamas illegala strukturer i händerna och ger dem därmed också större möjligheter att dölja smuglingen av de raketer och andra vapen som utgör ett hot mot oskyldiga människor i Israel.

Viktigt i det andra avseendet är att nu få till stånd direkta förhandlingar mellan Israels regering och palestinierna som leder fram till en överenskommelse om den tvåstatslösning som är den enda möjligheten till fred för och försoning mellan dessa två nationer.

Omröstningen i torsdags i FN:s generalförsamling var viktig inte minst därför att den visade det mycket starka och breda internationella stöd som finns för denna lösning. Jag hade hoppats att också Israel skulle ha röstat för denna resolution. Det hade varit en stark och viktig signal.

En tvåstatslösning med 1967 års gränser som utgångspunkt på det sätt som inte minst EU givit uttryck för skulle ge Israel den fred och den säkerhet som man har rätt till. Det skulle ge det palestinska folket den frihet och den värdighet som det har sin självklara rätt till. Men så blev som bekant inte fallet.

I stället kommer nu signaler från Israels regering som är extremt oroande framför allt när det gäller nya illegala bosättningar i anslutning till Jerusalem. FN:s generalsekreterare har sagt att de kan vara ett avgörande slag mot möjligheterna att få till en tvåstatslösning. Från Europeiska unionen har vi i går reagerat mycket starkt.

I Stockholm är Israels ambassadör just nu uppkallad till UD för att ytterligare understryka vår uppfattning i denna fråga. Samma sak sker i bland annat London och Paris. Vi kommer tillsammans med andra EU-länder att diskutera de ytterligare steg som kan bli aktuella. Det vore oklokt att just nu föregripa den diskussionen. Dessa frågor har också stått i centrum för de diskussioner jag fört i Washington under de senaste dagarna.

Prot. 2012/13:35
3 december

*Aktuell debatt:
Blockad av Gaza*

Situationen i Mellanöstern i dess helhet är mycket oroande. Vi ser hur nya spänningar byggs upp och hur gamla fördjupas. Nya politiska krafter, ofta demokratiskt förankrade, bryter fram. Vi ser det allt värre våldet i Syrien, och motsättningarna i Egypten. Freden mellan Israel och palestinierna kan inte längre vänta. Den får inte längre skjutas upp. Risken är då att vi aldrig under överskådlig tid kommer att få se den utan att regionen går mot en alltmer konfliktfylld framtid.

Det kommer inte bara att drabba de 1,6 miljoner människor som i dag lever instängda i Gaza, en oacceptabel situation, eller de israeler som ständigt fruktar de nya raketerna. Det kommer att drabba regionen i dess helhet och oss. Därför blir de närmaste månaderna mycket viktiga. Det krävs att FN, EU, USA och andra ger ny kraft åt fredsanssträngningarna. Att häva blockaden av Gaza vore ett viktigt steg för att göra detta möjligt.

Anf. 3 URBAN AHLIN (S):

Herr talman! Återigen har Sveriges riksdag en debatt om Gaza. Återigen får vi se att situationen inte förbättrats för de palestinier som lever i detta utomhusfängelse. Vi är helt eniga i Sveriges riksdag om att blockaden måste hävas. Vi är alla förvånade över att Israel fortsätter med blockaden när det är uppenbart för alla och envar att det är en kontraproduktiv och huvudlös politik.

Utrikesministern pekade mycket riktigt på att de som tjänar på blockaden naturligtvis är de som hanterar tunnlarna, de som tar in vapnen; de tjänar pengar på det. Det är till största delen Hamas som tjänar på det.

Varför gör då Israel på det viset? Och varför lyckas inte vi i det internationella samfundet sätta sådan press bakom orden att blockaden upphävs? Vi hade en debatt för några år sedan om Israels attack mot Gaza då bortåt 1 400 personer dödades. För ett par veckor sedan var det dags igen med israeliska bombningar över Gaza. Vi har haft Ship to Gaza som återigen bordats och stoppats när människor försökt att den vägen bryta blockaden. Om och om igen nås vi av de fruktansvärda nyheterna om hur Israel betar sig.

Låt mig vara väldigt tydlig med att vi fördömer bestämt attackerna mot civilbefolkningen i Israel. Vi fördömer terrorism. Vi fördömer att man skickar raketer från Gaza in mot civilbefolkningen i Israel. Men ärligt talat: Finns det någon i denna kammare som kan vara förvånad över att den blockadpolitik som Israel bedriver föder och göder extremism? Om du är helt instängd, inte kan handla med omvärlden, inte på något vis kan få tillgång till sjukvård och annat som du är i behov av utan allt hela tiden måste testas och kontrolleras – ditt människovärde trampas på dagligen – finns det någon som då förundras över att det göder extremism?

Jag tror att det är oerhört väsentligt att Sverige, Europeiska unionen och Förenta nationerna nu tar bladet från munnen och är mycket tydliga med vad det är vi vill göra. Jag har i denna kammare många gånger kritiserat utrikesministern för att han valt att vara kommentator i stället för att vara utrikesminister och bedriva utrikespolitik. Tyvärr är den här dagen ytterligare ett sådant exempel.

Vi har kunnat läsa hur Frankrike och Storbritannien bestämt sig för att kalla upp de israeliska ambassadörerna. De har diskuterat att ta hem

sina diplomater för konsultationer för att på det sättet protestera mot Israel. Då väljer utrikesministern att säga att han inte vill kommentera det än, för han vet inte riktigt vad som är sant. Så står det i alla fall i TT-meddelandet. När vi kommer till denna debatt traskar utrikesministern patrullo, efter de andra EU-länderna, och säger att just i denna stund kallas Israels ambassadör upp till UD.

Jag menar att det inte räcker. Sverige måste befinna sig i framkant, måste bedriva politik, påpeka saker, vilja förändra. Vi socialdemokrater har under en lång period tydligt poängterat tre saker. Det första var att uppgradera Palestinas status i FN:s generalförsamling. Det är viktigt att Palestina får status som stat även om de inte är medlemmar; de är en non-member state. Det ska inte underskattas vilken betydelse det kan ha.

Tyvärr tövade regeringen, och Sverige blev ett av de allra sista länderna att låta på förlåten och berätta om man skulle säga ja, nej eller avstå. Så sent som kvällen före generalförsamlingens omröstning stod jag i riksdagen och debatterade med borgerliga riksdagsledamöter som då kunde meddela att det antingen blir ett ja eller ett nej eller så avstår vi. Det var vad Fredrik Malm sade i denna kammare.

Det var ju en hemskans tur att vi inte sade nej. Då hade vi inte hamnat i ett speciellt stort sällskap när det internationella samfundet väl fattade beslutet. Jag kan inte förstå hur regeringen kunde töva så länge i denna fråga. Alla som hade läst resolutionsutkastet och följt debatten var medvetna om att det var den tidpunkt då det internationella samfundet gav ett tydligt besked till Israel, nämligen: Vi står upp bakom tvåstatslösningen, och det markerar vi genom att ge det stödet.

Det bekymrar mig att det verkar som om utrikesministern har försökt hitta den gemensamma EU-hållningen, som då naturligtvis skulle vara att vi avstod. Eftersom EU aldrig hade kunnat enas om ett nej och inte heller om ett ja skulle det i så fall ha varit ett avståndstagande, vilket hade varit fullständigt oacceptabelt. Det är positivt att regeringen till sist, även om vi var bland de sista länderna, meddelade att det blev ett ja.

Det andra vi talat om är att se till att märka de produkter som kommer från bosättningarna. Det är rimligt att Europeiska unionen har ett märkningssystem som gör att konsumenter i Europa kan ta avstånd från ockuperat område på så sätt att man inte köper bosättarnas produkter. Jag tycker att det borde vara ganska självklart. Danmark driver frågan i EU, anordnar konferenser och annat, och Storbritannien har tillsammans med handeln infört ett frivilligt system, men Sverige ligger efter.

Det tredje vi tagit upp är att vi tycker att Sverige bilateralt ska erkänna staten Palestina av det enkla skälet att markera att vi vill ha ett Palestina, att vi inte accepterar Israels politik som steg för steg omöjliggör en framtida palestinsk statsbildning.

Anf. 4 PETER RÅDBERG (MP):

Herr talman! Jag vill tacka Vänsterpartiet för att de lyft upp den viktiga frågan om blockaden av Gaza. Gazakonflikten hänger intimt ihop med hela Palestinakonflikten. En lösning av Palestinakonflikten innefattar också Gazaremsan.

Trots att Palestina uppfyller kraven på ett godkännande som egen stat vacklar den svenska regeringen. Den senaste händelsen gäller fartyget Estelle som bordades av den israeliska militären, trots att det var ute på

internationellt vatten. Först kommenterade UD inte utvecklingen alls på sin hemsida, vilket tros vara en del av UD:s tysta diplomati. Däremot skrev Carl Bildt om utvecklingen på sin blogg; det är inte första gången vi får följa utrikespolitiken via utrikesministerns blogg. Sedan, det ska erkännas, skrev UD om händelsen, och Carl Bildt uttalade sig om de elva svenska medborgare som greps på internationellt vatten.

I grunden är regeringen mycket passiv i konflikten mellan Israel och Palestina. Sverige hoppar hit och dit i olika FN-beslut om Palestinas rätt att existera. För snart en vecka sedan godkände dock Sverige och 137 andra länder Palestinas status som observatör i FN. Det kändes som om det satt långt inne innan Sverige till slut bestämde sig för att godkänna Palestinas observatörsstatus. Som vanligt var det Folkpartiet som bromsade det hela men fick till slut, i sista stund, ge med sig.

För cirka ett år sedan röstade Sverige nej till palestinskt medlemskap i Unesco. Sverige tillhörde de 14 länder som bekämpade PLO-ledaren Mahmoud Abbas försök att med fredliga metoder, i stället för genom väpnad kamp, uppnå en palestinsk stat. Varför ville inte Sverige stå på samma sida som Frankrike och Asiens, Afrikas och Latinamerikas stora demokratier Indien, Sydafrika och Brasilien, liksom en förkrossande majoritet av världens övriga länder, totalt 107 länder? Även den gången var det Folkpartiet och Kristdemokraterna som stretade mot. Var det kanske en betalning till dessa partier, som tycks driva en gammaldags proisraelisk linje – allt för att hålla ihop regeringen?

Unescomröstningen handlade förstås om det palestinska folkets rättigheter, men frågan handlar också om Sveriges anseende och legitima intressen på världsscenen. Huvudfrågan till Carl Bildt är: Vilka grunder har regeringen för att Sverige inte ska godkänna att Palestina existerar? Genom ett godkännande skulle man kunna lösa Gazakonflikten. Nu hör jag Carl Bildt tala här, men jag håller med Urban Ahlin om att det vore önskvärt att Carl Bildt lite mer kunde delta i debatter och mer offensivt erkänna Palestinas status. Det väntar jag fortfarande på.

Mellanösternkonflikten är en av de mest utdragna konflikterna i världen. I centrum står frågan hur Israel och Palestina ska leva i fred. Konflikten har blivit en symbolfråga med politiska, kulturella och religiösa dimensioner långt utanför regionen.

Palestinierna har enligt FN rätt till ett eget land på de av Israel nu ockuperade områdena Västbanken och Gaza. FN har avgjort att de palestinska flyktingarna har rätt att återvända till sitt land. Världens ledare har dock inte lyckats sätta tillräckligt hård press på Israel, och landet har ännu inte godkänt FN:s resolution om att 1967 års gränser ska gälla.

Gaza är ungefär 360 kvadratkilometer stort. Det motsvarar en tredjedel av Ölands yta. Där bor ca 1 ½ miljon invånare, och 45 procent av medborgarna är under 14 år. Det finns bara tre ställen att ta sig ut ur Gaza, och bara de som är mycket sjuka får lämna Gaza.

Jag var själv i Israel den 28 maj förra året. Då öppnade man en port mot Egypten för Gazaborna. Jag är tveksam till om den porten är öppen i dag. Israel har säkert stängt den igen, men jag är lite osäker.

Israels långa blockad av den palestinska Gazaremsan är alltsedan 2007 en humanitär katastrof, framhåller FN och flyktingorganisationerna.

Varför står inte Sverige upp mer för den humanitära rätten till liv, mat och kläder och för rätten att gå i skola? Jag tycker att Sveriges regering

och utrikesministern skulle ligga mer i frontlinjen när det gäller den humanitära rätten. Jag tycker att Carl Bildt är alldeles för tyst när det gäller FN:s portalparagraf om rätten till liv, rätten att få gå i skola och rätten att få sjukvård.

Nu släpps endast en begränsad mängd mat och mediciner in i området. Folk har helt enkelt låsts in, och världen tittar på utan att göra någonting. Blockaden berör varje livsområde för invånarna, till exempel utbildning, sysselsättning och mental hälsa. Området kan inte återuppbyggas då byggnadsmaterial inte släpps in.

Israels regering har gång på gång visat att den inte bryr sig om människor i grannländerna, i Palestina eller internationella beslut. I dag har både Hamas och Fatah förstått att de måste tala med en röst om de ska lyckas i förhandlingarna om en palestinsk stat. Jag hoppas att utrikesministern kommer att bli lite tydligare framöver när det gäller palestiniernas rätt.

Anf. 5 FREDRIK MALM (FP):

Herr talman! Det fanns en tid när davidsstjärnan, Magen David, satt fastsydd på juden i gettot i Warszawa. Det var inte så länge sedan. I dag sitter davidsstjärnan, tack och lov, på staten Israels flagga i stället. Men det finns mycket starka krafter som hatar just den flaggan och just den symbolen. De kräver att staten Israel ska malas ned till stoft för att en islamistisk gudsstat ska resa sig på templets ruiner.

När Iran och palestinska terrorister på Gazaremsan, i till synes fruktbart samarbete, drar i gång en ny runda av militär konfrontation är det just detta långsiktiga mål de har framför ögonen, utplånandet av Israel.

Herr talman! Sedan Hamas tog kontrollen över Gazaremsan har tusentals raketer och missiler avfyrats mot Israel. En stor del av dessa har avfyrats mot civila områden, mot sjukhus, synagogor och även mot kärnkraftverk. Till en början nådde dessa raketer endast någon mil in i Israel, ungefär till Sderot. I dag har Hamas en betydligt starkare militär kapacitet än så. De iranskförsedda Fajr-5-missilerna som Hamas nu har använt sig av väger ett ton. Bara stridsspetsen väger nästan 200 kilo. De är sex meter långa. De skjuts i väg från avfyrningsramper som är nedgrävda i jorden. Missilerna har en räckvidd på sju och en halv mil. De kan i dag nå till Tel Aviv i den region där det bor nästan fyra miljoner människor. Under de senaste stridigheterna tvingades en miljon israeler att uppsöka skyddsrum. Miljöpartiets representant nämnde inte ett ord om detta alldeles nyss. Han hade sex minuter på sig, och han kunde inte med ett ord ta avstånd från de raketer som avfyrats i tusentals mot ett annat land och mot dessa civila områden.

Inget land i världen skulle acceptera att utsättas för en sådan beskjutning, och det finns helt enkelt inget försvar för att gång på gång, år efter år, söka konfrontation på det sätt som Hamas ägnar sig åt. Från 1995 till 2004 skedde det genom självmordsattacker mot bussar och kaféer. Därefter har det i huvudsak skett genom raketer mot civila områden.

Herr talman! Vi välkomnar vapenvilan mellan Israel och Hamas. Om Hamas inte ansluter till idén om en tvåstatslösning och Israels rätt att existera kommer det dock att vara en tidsfråga innan denna vapenvila bryts, innan nya stridigheter uppstår och civilas lidande fortsätter.

Prot. 2012/13:35
3 december

*Aktuell debatt:
Blockad av Gaza*

För att begränsa införsel av vapen till Gazaremsan har Israel en blockad mot området. Denna blockad är inte på något sätt total, men den har fått stora återverkningar för palestinierna. Det är svårt att skapa ett fungerande ekonomiskt liv om det inte finns möjlighet till handel med omvärlden. Det är svårt att bygga upp ett område om importen är så begränsad som den varit på Gazaremsan. En följd av blockaden är också den tunnelekonomi som har växt fram i Gaza och som stärker Hamas och andra grupperns grepp om ekonomin i området.

Blockaden mot Gaza måste lättas upp. Laglig och legitim handel med varor och tjänster måste tillåtas. Samtidigt har Israel rätt att genomföra inspektioner och har legitima säkerhetsanspråk som måste beaktas. Vi får inte glömma bort att huvudorsaken till blockaden och eländet på Gazaremsan är den totalitära och terroriststämplade Hamasregim som styr Gazaremsan.

I Europeiska unionens rådsslutsatser från den 14 maj i år slås följande fast: EU och dess medlemsstater upprepar sitt grundläggande engagemang för Israels säkerhet även när det gäller väsentliga hot i regionen. EU är bestört över återkommande raketattacker från Gaza och fördömer i starkast möjliga ordalag det våld som avsiktligt riktas mot civila. EU upprepar sin uppmaning till alla parter i regionen för ett effektivt förebyggande av vapensmuggling in till Gaza.

Herr talman! Det sker i dag stora förändringar i Mellanöstern. Upproren i flera arabstater ritar om den politiska kartan. I Syrien pågår ett inbördeskrig, och den politiska scenen i Egypten domineras i dag av Muslimska brödrskapet. För israelers och palestiniernas del betyder det en ny tid av regional oro och politisk oförutsägbarhet.

I detta läge är behovet av en ny fredsprocess och substantiella framsteg till förmån för en tvåstatslösning mycket stort. När Sverige gav sitt stöd till uppgraderingen av Palestina inom FN skedde det just för att stödja de pragmatiska krafterna på Västbanken och ge palestinierna ett större diplomatiskt utrymme för en ny förhandlingsprocess. Detta har både föranletts av och kommer att följas av tydliga krav på att också sätta sig vid förhandlingsbordet.

Men efter uppgraderingen i FN har den israeliska regeringen deklarerat byggandet av 3 000 nya bostäder i östra Jerusalem. Detta kommer att försvåra nya samtal. Bosättningspolitiken är ett av flera hinder för fred och en tvåstatslösning, och den nöter ned Israels förtroende internationellt.

Herr talman! Den enda lösningen på denna konflikt är en fredsprocess och en tvåstatslösning där ett demokratiskt Palestina kan leva i fred med den demokratiska staten Israel som granne.

Anf. 6 KERSTIN LUNDGREN (C):

Herr talman! Återigen har vi en aktuell debatt om blockaden av Gaza, nu i ljuset av det senaste krigsutbrottet – tyvärr det senaste men inte det sista.

Det är en paradox, herr talman, att samtidigt som vi välkomnar och gratulerar den palestinska myndigheten till att ha nått ett brett stöd för uppgraderingen till icke-medlemsstat, alltså till observatör, i FN svarar Israel med 3 000 nya bosättningar och konfiskering, som det verkar, av november månads skatter och tullinkomster. Efter eldupphör mellan

Hamas och Israel med 158 döda och 1 269 skadade palestinier och 6 döda och 224 skadade israeler öppnas mer vatten för fiske och mer mark i Gaza för odling. Våldets logik har fått råda alldeles för länge i den här regionen. Rädslans politiska företrädare behöver alltid sina spöken.

Det är ingen tvekan, herr talman, om att varje land har rätt att skydda sin befolkning. Det är ingen tvekan om ockupationsmaktens skyldigheter. Det är ingen tvekan om att terrorism i alla former ska fördömas.

Grundläggande säkerhet för såväl israeler som palestinier handlar om fred, upphörande av ockupationen och ett erkännande av två stater med Jerusalem som huvudstad för dem båda.

Israels analys av den politiska blockaden av Gaza skulle vara intressant att ta del av. Dörrar har stängts, vatten har blockerats, människors hopp har släckts och vi har sett hur våldet eskalerat med två krigsutbrott, 1,2 miljoner flyktingar, orimliga livsvillkor, en ekonomi som raserats, en tunnelekonomi som blomstrar, Hamas som vinner i stöd och nya islamistiska grupper som är ännu mer extrema. Vi har sett, också i dag, hur tunnarna på nytt är i gång. År 2001 noterade jag en uppgift om att 15 137 lastbilar lämnade Gaza för export. I år är siffran 150. Det är klart att tunnarna gynnas då.

Herr talman! Israel har en möjlighet till förhandlingar, palestinierna likaså. De måste visa en utsträckt hand i stället för nya bosättningar eller för den delen nya attacker.

Sverige och EU måste nu, herr talman, ställa tydliga krav på både USA och Israel och visa att vi menar allvar med att det måste till förhandlingar. Det räcker inte, det fungerar inte, det är inte okej med den politik som hittills har gällt. Det måste bli ett stopp för nya illegala bosättningar. Israel måste leva upp till internationell rätt och ta ansvar som den ockupationsmakt som man är på Västbanken. Det krävs verkliga förhandlingar för att nå fram till att det blir två självständiga stater, inte i framtiden utan nu. Alternativet, herr talman, är inte *en* stat. Man måste visa förståelse för det både från den palestinska och från den israeliska sidan.

För ett år sedan hade vi möjlighet att här i riksdagen möta ett av offren för Operation Cast Lead, nämligen Gazadoktorn vars tre döttrar dog i en av attackerna. Han har visat vägen framåt. Jag tycker att det är en väg för andra att ta efter. *I Shall Not Hate*, heter hans bok. Det finns ingen lösning utan bara låsningar i hatets politik.

Herr talman! Insikten om de skillnader som finns måste vi ta ad notam. Jag hörde nyss en beskrivning hur en miljon israeler har fått gå till skyddsrum under den senaste konflikten. Det är naturligtvis förskräckligt för barn, vuxna och gamla som drabbas av detta. 1,6 miljoner människor i Gaza har inga skyddsrum att gå till. De får krypa ihop intill väggarna eller gå in i skolor eller andra ställen för att försöka överleva. Det är ingen framtid för någondera av parterna. Det krävs förhandlingar, och det krävs en tydlighet från Sverige och från EU om att det är nog nu. Nu krävs en annan utveckling för fred och frihet för människorna i regionen.

Anf. 7 JULIA KRONLID (SD):

Herr talman! Det är svårt att debattera blockaden av Gaza utan att samtidigt ta upp den situation som råder mellan Hamas och Israel. Den senaste tidens våldsupptrappning mellan Israel och Hamas i Gaza har

Prot. 2012/13:35

3 december

Aktuell debatt:

Blockad av Gaza

återigen satt denna region i fokus. Vi har i Sverige nåtts av bilder på skadade och dödade civila i Gaza, och jag tror att vi alla blir väldigt illa berörda när civila, särskilt barn, dras in i en konflikt, skadas och får sätta livet till. Båda parter bör ta sitt ansvar i att skydda civila.

Jag tycker samtidigt att det är viktigt att lyfta fram flera aspekter av konflikten. Vi får inte glömma att Israel under lång tid har varit utsatt för raketattacker från Hamas på ett sätt som jag tror att inget annat land skulle acceptera. Det är också djupt beklagligt att Hamas i flera fall placerar sina avfyrningsramper mitt bland boningshus, moskéer och skolor för att minska risken att Israel går till motattack, eftersom Israel då tar risken att civila drabbas, trots varningar via sms och flygblad. Att raketer in mot Israel dessutom inte sällan riktas mot civila mål är fullständigt oacceptabelt.

Konflikten innebär lidande och förödelse för civila både i Gaza och i Israel, och det är därför glädjande att båda parter nu kommit överens om en vapenvila. Vi får verkligen hoppas att den kan leda till fredsförhandlingar i stället för till militär upprustning.

Herr talman! Den blockad av Gaza som är ämnet för dagens debatt finns det många uppfattningar om, och den har rönt mycket kritik från omvärlden på grund av den svåra situation som den innebär för civila i Gaza.

För att veta vad det är vi talar om tycker jag dock att det är viktigt att klarlägga några saker i historien. Raketbeskjutningar från Gaza har pågått ända sedan 2001. Trots detta lämnade Israel ockupationen av Gaza 2005. Sedan Hamas tog över makten i Gaza 2007 efter att ha fått en majoritet av folkets röster i lokalvalet har det ständigt pågått raketbeskjutningar in mot Israel, och sammanlagt har över 13 000 raketer riktats mot Israel, inte sällan mot civila mål.

Hamas är stämplad som terrororganisation, och de är tydliga med att deras mål är att utplåna Israel. På senare tid har man fått tag i kraftfulla vapen från Iran. Det är inga små nyårsraketer som skjuts in mot Israel utan kraftfulla vapen som når ända in till Tel Aviv och Jerusalem.

Vi kan alla instämma i att blockaden komplicerar och gör livet svårt för civila i Gaza och att målsättningen måste vara att den inte ska behövas utan i stället kunna hävas. Samtidigt måste vi förstå att orsaken till blockaden är att stoppa vapeninförsel till Gaza och att terrorister inte ska kunna röra sig över gränserna. Att utifrån den situation som nu råder, där Hamas fått tag i än starkare vapen från Iran, tro att Israel helt förbehållslost ska släppa kontrollen över Gaza är ganska naivt. Vi måste givetvis ställa krav på Hamas att lägga ned sina vapen och erkänna Israels och judarnas rätt att existera. Men för Hamas verkar det vara viktigare att fortsätta vägra Israels och judarnas rätt att existera än att förhandla fram en fredlig lösning som skulle kunna lägga en grund till att Israel släpper på blockaden, vilket kan gynna de civila i Gaza.

Herr talman! Vänsterpartiet tar som känt tydlig ställning för projektet Ship to Gaza, och jag skulle i dagens debatt vilja få svar på några frågor.

Det finns lagliga israeliska gränsövergångar för godstransporter i Israel. Israel släpper regelbundet in godstrafik landvägen genom dessa gränsövergångar. Att kontrollen av dessa har varit och är för hård kan givetvis kritiseras. Men reglerna för införsel har mildrats under den senaste tiden, och numera får i princip allt som inte är krigsmateriel föras in.

Israel fortsätter till exempel den årliga tillförseln av 5 miljoner kubikmeter vatten till Gaza trots raketattacker mot israeliska städer. Israel släpper varje vecka in mycket mer än vad Ship to Gaza tog med sig i sin last under 2010. Under de första fem månaderna under 2010 släppte Israel in 277 000 ton mat, byggnadsmaterial med mera – detta att jämföra med de totalt 10 000 ton Freedom Flotilla, Ship to Gaza, uppgav sig medföra. Det var alltså bara en droppe i havet jämfört med det som Israel för in.

Min fråga till Jonas Sjöstedt, som har deltagit och varit ombord på Ship to Gaza i den senaste omgången med skeppet Estelle är: Om man nu vill bidra med humanitära medel till Gaza – varför inte använda de lagliga övergångar som finns? Israel har getts rätten att förhindra smuggling av vapen genom att borda och inspektera fartyg, så varför ta den olagliga vägen? Kan vi här i dag kanske få bekräftat att projektet Ship to Gaza bara är en ren politisk provokation mot Israel? På vilket sätt anser Jonas Sjöstedt att det gynnar en fredlig utveckling i området?

Jag skulle gärna vilja ställa en fråga till utrikesminister Carl Bildt vad gäller den höjda observatörsstatusen i FN för Palestina. Sverigedemokraterna var det enda parti som kritiserade detta, för vi vill se en fredsuppgörelse först. Denna linje har regeringen varit tydlig med vad gäller erkännande av Palestina och ett fullt medlemskap. Hur kommer det sig att regeringen nu har släppt detta krav vad gäller observatörsstatus? Varför inte ha samma krav även här – först en fredsuppgörelse och sedan ytterligare steg i FN? Så kan man slippa en sådan utveckling som vi ser nu, där Israel ökar sina bosättningar.

Anf. 8 JONAS SJÖSTEDT (V):

Herr talman! För två veckor sedan råkade jag befinna mig i Tel Aviv samtidigt som kriget bröt ut och raketerna slog ned i staden. En av de många israeler jag talade med sade så här: Vi kommer aldrig att få fred om vi inte börjar tala med varandra. Han påminde om att det bara är några år sedan Israel gick in med full kraft på marken i Gaza, förstörde enormt stora strukturer på Gazaremsan, försökte slå ut Hamas militära kapacitet och dödade över 1 000 invånare i Gaza. Men sedan dess har Hamas bara blivit starkare, både militärt och politiskt.

Jag tycker att det fanns en väldigt insikt i det han sade. Blockadpolitiken har inte lyckats. Den är kontraproduktiv. Det vi i stället ser är att polariseringen och extremismen ökar. Lidandet för Gazas invånare fortsätter. Blockaden är en kollektiv bestraffning av ett helt folk. Den hindrar inte bara import av nödvändigheter för invånarna i Gaza; den stoppar också effektivt varje möjlighet att bygga upp en hållbar ekonomi med en export från området. Dessutom – och det ska man inte underskatta – innebär blockaden att de två delarna av Palestina, Västbanken och Gaza, alltmer skiljs från varandra. Därmed blir det svårare att i framtiden bygga en palestinsk stat. Så hindrar man möjligheten till fred genom blockaden.

Gazaremsan styrs av Hamas. Det är en religiöst baserad och socialt konservativ rörelse. Hamas styre har tydliga auktoritära inslag. Det råder ingen tvekan om saken: Vi är i grunden oeniga med och kritiska till det Hamas står för. Men vi tror att det är nödvändigt att tala med dem. Det svåraste är att tala med dem som tycker annorlunda. Men fredsförhandlingar utan att man på ett eller annat vis inbegriper Hamas kommer knappast att bli meningsfulla. En del av denna politik måste vara att lätta

på blockaden och isoleringen. Isoleringspolitiken gynnar de mest extrema och de mest obehagliga politiska krafterna såväl på Gazaremsan som i Israel.

Konflikten mellan Israel och Palestina är asymmetrisk. Israel har övertaget. Israel är ockupationsmakten. Ockupationen av palestinska områden utgör ett strukturellt våld mot det palestinska folket. Dagens israeliska regering förvärrar konflikten genom att bygga bosättningar på ockuperat palestinskt område. Steg för steg innebär bosättningarna, muren, bosättningsvägarna och vägspärrarna att det blir allt svårare att bygga en hållbar palestinsk stat. Därför är ett stopp för nya bosättningar så centralt.

Men Israel har också rätt till säkerhet och erkända gränser. Raketer mot Israel eller bombdåd riktade mot civila israeler kan aldrig försvaras. Liksom ockupationen är de ett brott mot folkrätten. Ett erkännande av staten Israels rätt att existera måste vara en grundsten i varje fredsöverenskommelse. Den måste dessutom ta ställning till flyktingarnas status, som måste få en lösning. Jerusalem ska kunna bli huvudstad för två nationer.

Vilken roll ska Sverige spela i denna konflikt? Jag menar att vi ska föra en aktiv och självständig utrikespolitik. Det innebär att vi ska ställa högre krav på märkning av produkter från bosättningarna. Det innebär att vi tydligt ska uttala oss mot de nya bosättningar som föreslås. Det innebär att allt militärt samarbete mellan Sverige och Israel bör upphöra.

Samtidigt måste vi stödja palestiniernas ansträngningar att bygga en demokratisk statsbildning. Detta stöd ska vara tydligt i internationella forum. Det är uppenbart för var och en att vår regering har varit djupt splittrad i denna fråga. I Unesco röstade Sverige tillsammans med ett litet antal länder mot att Palestina skulle få bli medlem i organisationen. Det var en skamlig och obegriplig ståndpunkt. I generalförsamlingen röstade Sverige för att uppgradera Palestinas status, uppenbarligen efter långa interna diskussioner. Vad vi behöver är en regering som inte tvekar i att stärka Palestinas ansträngningar till statsbildning utan som tydligt uttalar sitt stöd vid varje möjligt tillfälle.

Herr talman! Vi kan se hur Israel nu reagerar på beslutet i FN på sämsta tänkbara vis. Nu vill den israeliska regeringen aktivt sabotera fredsprocessen genom 3 000 nya bostäder på ockuperat område och genom att hålla inne palestinska skatteintäkter. Planerna på nya bosättningar utanför Jerusalem riskerar att klippa Västbanken i två från varandra skilda delar. Byggplanerna har av Ban Ki-moon beskrivits som att de innebär ett nästan dödligt slag mot de återstående chanserna att rädda en tvåstatslösning. Därför välkomnar jag att Sverige i dag har kallat upp Israels ambassadör för att tydligt klargöra att vi inte kan acceptera bosättningarna.

Frågan måste också ställas till Carl Bildt: Vad är nästa steg? Om det som står i dagens Haaretz stämmer – att Frankrike och Storbritannien överväger att kalla hem sina ambassadörer för konsultationer – bör då inte vi i Sverige göra likadant? Jag menar att vi borde göra det. Jag skulle gärna vilja ha ett svar på detta från Carl Bildt.

Men vi borde göra mer. Det är obegripligt att Sverige har ett militärt samarbete med staten Israel. Vi har en militärattaché på plats på den svenska ambassaden i Tel Aviv. Israel har testat vapensystem på svensk mark. Sverige importerar vapen från Israel. Det innebär att våra skatte-

pengar går direkt in i den israeliska krigsindustrin. Detta militära samarbete måste upphöra.

Prot. 2012/13:35
3 december

Anf. 9 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):

Herr talman! Jag vill börja med att säga att jag instämmer i utrikesministerns anförande om situationen i Gaza, om tvåstatslösningen, om bosättningspolitiken och så vidare. Jag noterar att oppositionen talar väldigt lite om Israels säkerhet. Därför behövs det lite balans, och jag kanske kommer att ta upp en del av detta i mitt anförande.

Herr talman! Blockaden av Gaza är förödande för många palestinier. Många lider av fattigdomen och saknar arbete men också möjlighet att leva ett liv i frihet utan restriktioner.

Enligt FN organet Ocha lever 80 procent av befolkningen i Gaza av internationellt bistånd. Den humanitära hjälpen ges framför allt av FN:s flyktningorgan UNRWA. Sverige är en stor finansiär av UNRWA, och stödet till palestinerna har de senaste åren uppgått till sammanlagt ungefär 700 miljoner kronor per år. Det är alltså en ansevärd summa.

Herr talman! Blockaden drabbar vanliga människor på bred front. När jag för något år sedan träffade israeliska läkare som jobbar på frivillig grund för sjuka människor i Gaza fick jag höra hur palestinerna inte fick den vård de behövde när det gällde cancervård. Det sjukvårdsmaterial som behövs för röntgenutrustning och behandling ansågs kunna användas för militära ändamål och fick ej föras in. Många cancersjuka fick inte komma ut, och de fick inte den vård de behövde. Nu har situationen förbättrats, och jag hoppas att den ytterligare kommer att förbättras. Det är naturligtvis inte acceptabelt att människor inte får den vård de behöver.

Vi kristdemokrater är liksom Sverige och övriga EU emot blockaden. Den är inte hållbar. Vi kristdemokrater tror heller inte att det i längden går att skapa säkerhet för Israel genom att fortsätta med en blockad som till stor del gynnar handeln i tunnelnarna mot Egypten och därmed ger ett indirekt stöd till Hamas. Den ger Hamas makt och inflytande över människors ekonomi på Gazaremsan. Människor som behöver köpa alla de varor som inte får komma in via Israel tvingas att se till att skaffa sig alla de saker de behöver via tunnelnarna. Det är ofta inte små saker som kommer in. Det mesta kan forslas in där, även motorfordon och vapen. De medel Hamas får in på byggnadstillstånd för tunnlar samt skatter är inte oväsentliga summor.

Jag har sedan 1992 flera gånger varit i Israel och på Västbanken, men aldrig på Gazaremsan. Jag försökte komma dit för en månad sedan, när jag var på studieresa i området. Tyvärr fick vi i sista stund ett nekande svar och fick inte tillstånd att åka in.

Enligt uppgift från Israel finns det 980 underjordiska raketavfyringsramper. De förläggs ofta i tätbefolkade områden. Det finns 140 smuggeltunnlar där vapen kommer in. Därutöver finns det tunnlar för terroroperationer, baser för Hamas och fabriker för vapentillverkning. 15 000 raketar har det senaste decenniet avfyrats mot Israel, och en miljon israeler lever under terrorhotet. Det blockaden bidrar till är bland annat att motverka smugling av långdistansraketer, då dessa är för stora för att kunna tas in via tunnlar.

*Aktuell debatt:
Blockad av Gaza*

Kommer det då in någonting över huvud taget till Gaza? Ja, under oktober månad i år kom 5 400 lastbilar in över gränsen vid Kerem Shalom Crossing. Av dem var ungefär 1 300 lastade med mat och 1 600 med byggnadsmaterial. 3 494 personer lämnade Gaza vid Erez Crossing. Naturligtvis kommer det in material.

Herr talman! Solidaritetsrörelsen Ship to Gaza tänkte jag också att jag skulle säga någonting om. Det har varit en ganska stor debatt om det. Israel har anvisat hamnar för avlastning av de varor som man kommit med, men de har inte accepterats. Israel, där man är rädd för vapenleveranser, kan inte acceptera stora skepp som kommer lastade med varor som de inte kan kontrollera. De varor som kom nu i år har såvitt jag förstått tagits om hand och distribuerats vidare till Gaza.

Nu må detta vara en symbolhandling av solidaritet med folket i Gaza, men Israels säkerhetsintressen är också förståeliga. Enligt de utredningar som gjorts av FN angående Ship to Gaza hade Israel 2010 rätt att borda fartyget, men agerade oproportionerligt vid bordningen, då flera besättningsmän dödades.

Herr talman! Visst är det vällovligt att vilja hjälpa palestinierna inne i Gaza, och det finns stora problem med både blockaden och att det inte råder vapenvila och inte finns något fredsavtal. Men jag tror att det vi gör bäst i är att trycka på starkt för att fredsförhandlingar ska komma till stånd snarast. Vi vill se två stater sida vid sida i fred och frihet. Vi måste vara tydliga gentemot båda parter om att tiden nu är inne i denna instabila region. Israel lever i allt större osäkerhet om hur det kommer att gå för till exempel Syrien. Vi måste få stopp på våldsspiralen och försöka skapa fred mellan Israel och palestinierna för att kunna få en fredligare utveckling i regionen.

Naturligtvis måste vi balansera detta och se de säkerhetsintressen som Israel har. Vi måste kunna ge garantier. Jag välkomnar om oppositionen här i talarstolen kan säga någonting om Israels säkerhet och om hur vi tillsammans ska kunna åstadkomma en fredlig utveckling i regionen.

Anf. 10 Utrikesminister CARL BILDT (M):

Herr talman! Jag tycker att det är en påtaglig styrka att det finns en synnerligen bred och tydlig enighet i denna riksdag bland företrädare för alla partier, möjligen med undantag för Sverigedemokraterna, vad gäller synen på blockaden och vad som måste göras. Accenterna faller lite olika i debatten; det vore konstigt om så inte vore fallet. Men slutsatserna blir i alla fall desamma. Denna blockad är kontraproduktiv och måste hävas.

Av de olika inslagen i blockaden tycker jag att exportförbudet hör till de allra mest bisarra. Israel har ett legitimt säkerhetsintresse när det gäller att kontrollera det som går in. Så är det. Men var det legitima säkerhetsintresset ligger i att förhindra att man skickar tomater till Södertälje, Aten eller Ramallah övergår nog mänskligt förstånd.

Sedan behöver det föras in också. Jag tillhörde dem som var i Gaza omedelbart efter det förra kriget och såg delar av den betydande förstörelse som hade skett. Jag vet hur stort behovet är av att bygga upp. Det behövs över 70 000 nya bostäder i Gaza. En fjärdedel av det som förstördes i det tidigare kriget är ännu inte återuppbyggt. Man behöver föra in byggnadsmaterial för att kunna göra det som är rätt naturligt, det vill säga

ge människor tak över huvudet. Det har skett vissa förbättringar, men det måste göras mycket mer.

Nu förs det samtal i Kairo om detta. Det är viktigt att vi framför allt från EU:s sida kan ge de samtalen kraft. Vi är beredda att ta initiativ. Det ligger en del saker på bordet. Vi ska diskutera detta när vi samlas i Bryssel på måndag. Det är en mycket viktig fråga både för Gaza och för den vidare utvecklingen.

Vad gäller den vidare utvecklingen ska jag inte ta upp de gamla debatterna av inrikespolitisk karaktär. De är alltid populära. Frågan om medlemskap i FN ligger i säkerhetsrådet. Detta ska man inte avgöra i Unesco. Det var en dumhet från palestinsk sida, och det var rätt att rösta nej. Men då är det också logiskt att vi stöder den uppgradering som har skett i FN. Sedan är det klok politik att inte visa korten allra först. Därigenom hade vi kanske möjlighet att påverka en del av de förändringar som skedde ännu senare under den torsdag som ledde fram till omröstningarna. Det var som vanligt klok politik.

Nu är vi extremt oroade över det som kan komma vad gäller bosättningar. Vi har i samråd med andra länder kallat upp den israeliska ambassadören för att försöka få klarhet. Det gäller framför allt det område som kallas E 1 i Jerusalem. Skulle man börja bygga där vore det som sagt ett allvarligt, kanske avgörande och dödligt hot mot möjligheten till en tvåstatslösning. Det är inte alldeles tydligt från israelisk sida vad som är avsikterna här. Därför är den diplomatiska dialogen med Israel om detta mycket viktig. Nu ska vi inte diskutera de vidare steg som kan bli aktuella om vi inte får besked som vi bedömer som tillfredsställande, vilket jag inte utesluter. Den diplomatiska dialogen är avgörande för att vi ska få möjligheter till fred. Det gäller framgent i detta sammanhang. Vi gör det i samråd med andra.

Låt mig vad gäller den vidare utvecklingen i regionen ansluta mig till det som Fredrik Malm sade. Han beskrev en del av de extremt religiöst färgade grupperingar som grundar sig på hat och som växer sig starkare. Fredrik Malm beskrev detta från den ena sidan, men det kan mycket väl beskrivas från den andra sidan på samma sätt. Det är kanske så att utrymmet för diplomati och fred håller på att smalna av. Men då är det viktigt att vi gemensamt med andra, framför allt Europeiska unionen, verkar för att bredda det och tillvarata de tyvärr kanske inte så omfattande möjligheter som fortfarande kan finnas kvar.

Anf. 11 URBAN AHLIN (S):

Herr talman! Det är klart att det är glädjande att det finns en bred enighet i Sveriges riksdag om att blockaden av Gaza är kontraproduktiv och rent av huvudlös. Men när man har hört Folkpartiets och Kristdemokraternas representanter i debatten förstår man regeringens tövan och tvekan innan man faktiskt sade ja till att uppgradera palestiniernas status i FN:s generalförsamling. Vi börjar förstå var bromsklossarna sitter för en svensk utrikespolitik som är tydlig i det internationella samarbetet.

Fredrik Malm säger att inget land skulle acceptera att bli beskjutet med raketer, och det är naturligtvis helt riktigt. Men man skulle inte heller i något land acceptera att leva i ett utomhusfängelse, vara blockerad av ett land bredvid, inte kunna exportera och alltid bli förödmjukad varje gång man ska passera någonstans. Inget folk skulle acceptera det

Prot. 2012/13:35
3 december

*Aktuell debatt:
Blockad av Gaza*

heller. Då måste man ha förståelse för att detta föder och göder extremism.

Désirée Pethrus säger att vi måste tala om Israels säkerhet. Jag är absolut en vän av den israeliska statsbildningen och att Israel ska ha säkerhet. För några veckor sedan blev man i kriget mot Hamas beskuten av iranska missiler med betydligt längre räckvidd än tidigare, som Fredrik Malm talar om; de kan nå Tel Aviv och Jerusalem. Men förklara för mig varför Netanyahu då väljer att sätta upp 3 000 nya bosättningar i östra Jerusalem! Det var väl inte därifrån som missilerna kom?

Vad är skälet till att Netanyahu vid varje tillfälle ser till att straffa den sidan i den palestinska splittringen? Då talar jag om Fatah, Västbanken och ledarskapet i PLO. Vad är det som gör att han är emot alla diplomatiska ansträngningar från den sidan, medan han är beredd att göra avtal med Hamas? Vad är det som gör att Netanyahu fortsätter med en kontraproduktiv blockadpolitik som gynnar Hamas i Gaza, när han vid varje tillfälle ser till att göra det svårare och svårare för president Abbas? Det är inte att stärka Israels säkerhet.

Jag menar att det är oerhört väsentligt att det internationella samfundet är tydligt på den här punkten. Blockaden ska hävas – naturligtvis. Precis som utrikesministern redovisade beträffande exporten från Gaza är det helt obegripligt varför den är satt under blockad. Men även annat är fullständigt obegripligt.

Det har handlat om vilka produkter som inte får importeras till Gaza, till exempel chips och nötter. Jag vet inte riktigt vilket säkerhetshot mot Israel det skulle vara om sådant importeras till Gaza. Västbanken och den fortsatta bosättningspolitiken där måste upphöra.

Jag är ledsen att behöva säga det: Vi har haft fördömanden efter fördömanden här i kammaren. Det internationella samfundet har varit tydligt år efter år. Israel har nu kommit till en situation där man kan lita på USA och ett antal småöar i världen som är direkt beroende av amerikanskt stöd. Det är ungefär det stöd man har. Det är egentligen en total isolering internationellt. Det är dags att vi sätter kraft bakom orden.

Det är därför jag återigen säger: Nästa steg från svensk sida borde vara att man nu märker de produkter som kommer från bosättningarna, så att svenska konsumenter kan göra ett medvetet val: Vill jag köpa produkter som har kommit från ockuperat område och har producerats av bosättare eller inte?

För mig är valet självklart. Jag skulle bojkotta de produkterna omedelbart. Men låt svenska konsumenter göra ett medvetet val.

Det andra är naturligtvis erkännandefrågan, som jag har lyft upp tidigare.

Det tredje – fast jag vill inte säga att det är vad vi borde göra – är att i de diskussioner som EU nu har med Israel måste naturligtvis de avtal som finns mellan EU och Israel diskuteras. I en tidigare debatt har jag pekat på att det i associationsavtalet finns en artikel 2 som handlar om respekt för demokrati och mänskliga rättigheter.

Anf. 12 PETER RÅDBERG (MP):

Herr talman! Fredrik Malm lägger 97 procent av sin talartid på att försvara Israel. Men vad handlar hela den här konflikten om? Israel har ockuperat land från Palestina, och vi pratar om 1967 års gränser. Det är

själva utgångspunkten i diskussionen. Palestina har i dag kvar 22 procent av sin ursprungliga yta. Vi har ett land som har ockuperat ett annat land. Det är själva kärnfrågan.

Sedan får jag naturligtvis säga – vi har sagt det från alla partier – att vi helt tar avstånd från Hamas beskjutningar. Det är helt oacceptabelt. Men vad handlar själva konflikten om? Jo, den handlar om att Israel ockuperar palestinsk mark samt att man nu blockerar Gaza, så att människor inte får möjlighet till mat, vatten, sjukvård etcetera.

Jag ska ta ett exempel från verkligheten. Vi kan kalla henne Mona. Hon är eller var 32 år, med två små barn. Hon upptäckte knölar i bröstet. Hon hade cancer och påbörjade en cytostatisk behandling. Hon genomgick det några gånger. Sedan uppstår en massa problem. På sjukhuset tar helt plötsligt medicinerna slut. Hon ska få åka till Israel och få vård. Men det blir så stora problem att hon helt enkelt inte kommer fram till Israel. Det händer gång på gång att hon nekas utresetillstånd. Jag vet i dag inte om denna kvinna lever och om hennes små barn är döda på grund av att hon inte fick den sjukvård som hon borde ha haft.

Detta är vad verkligheten handlar om, att man förbjuder människor att komma till lasarett, att man bombar deras hem.

Fredrik Malm, Folkpartiet, och även Kristdemokraterna lägger den största vikten i diskussionen på att Israel måste ha rätt till skydd. Det är självklart att Israel ska ha rätt till skydd och att vi ska ha en tvåstatslösning. Men konfliktens kärna är just det jag talade om, att Israel har ockuperat land och att Israel vägrar gå till förhandlingsbordet.

Israel vill naturligtvis att Hamas och Fatah ska vara två motpoler till varandra, eftersom det gynnar Israel att de kan säga att det inte finnas någon gemensam part.

Vi är helt överens – jag delar Carl Bildts uppfattning – om vad vi ska sträva mot. Kritiken i mitt förra inlägg var att jag tycker att utrikesministern är lite för flat, om jag får använda det uttrycket. Men jag är ändå glad över att du står upp för tvåstatslösningen och att du med kraft säger detta här i talarstolen.

Precis som Urban Ahlin är inne på: Storbritannien och Frankrike driver frågan oerhört hårt just nu och försöker kanske ta hem sina ambassadörer från Israel. Jag vill att Sveriges utrikesminister ska driva en hårdare politik mot Israel. Vi pratar helt enkelt om ett land som har ockuperat ett annat land. Det är pudelns kärna.

Jag blir lite bestört när jag hör diskussionen och man kommer in på detaljer, om jag får använda det uttrycket, och börjar prata om olika saker som alla är överens om. Men vad handlar själva frågan om? Jo, det handlar om att Israel har ockuperat ett land och att FN har fördömt det.

Utgå från det i diskussionen, så tror jag att vi kan nå varandra lite bättre!

Anf. 13 FREDRIK MALM (FP):

Herr talman! Miljöpartiet är inte nyansernas mästare. Ingen kan nog beskylla Peter Rådberg för det. Efter sju minuter kom det fram i en bisats: Jo, men Israel har ändå rätt att skydda sig mot raketbeskjutningarna. Så långt är Miljöpartiet berett att sträcka sig.

Prot. 2012/13:35
3 december

*Aktuell debatt:
Blockad av Gaza*

När det gällde Socialdemokraterna tror jag att det kom en bisats efter två och en halv minut och sedan något pliktskyldigt efter ungefär åtta och en halv minut.

Så ser det ut på den sidan.

Jag tror att det är viktigt att förstå att om man beskriver situationen på den palestinska sidan så att det pågår en splittring mellan Hamas och Fatah som är skapad av den israeliska blockaden, då måste man tänka till ett varv kring vad som är grunden till problematiken inom den palestinska politiken. Det är i högsta grad väsentligt, om man vill kunna nå en tvåstatslösning och ett förhållandevis hyggligt starkt palestinskt utgångsläge i förhandlingar.

Den väsentliga skillnaden mellan Fatah och Hamas är inte att Israel utsätter Gaza för en blockad. Den väsentliga skillnaden mellan Fatah och Hamas är att Fatah i dag, sedan ungefär två decennier tillbaka, eftersträvar en lösning på konflikten där ett Palestina upprättas sida vid sida med Israel, medan Hamas, Peter Rådberg, vill något annat: De vill upprätta ett Palestina ovanpå Israel. Det är inte riktigt samma sak. Miljöpartiet nämner att detta skulle vara någon sorts detalj i sammanhanget. Det är inte riktigt så, utan det är en väsentlig skillnad.

Samma skillnad finns också på den israeliska sidan, där man måste vara mycket tydlig med att de som argumenterar för nya bosättningar på exempelvis Västbanken tycks vilja utvidga Israel till att ligga ovanpå det som i framtiden ska bli Palestina. Det är inte heller någon acceptabel politik, och det är också något som vi fördömer.

Men det är orimligt att på något sätt förenkla konflikten till att den israeliska blockaden för att skydda sig mot Hamas raketbeskjutning skulle vara grunden till oenigheten på den palestinska sidan.

Jag kan läsa upp några enkla citat från Hamas program. Det antogs 1988. Det är ungefär 20 år innan den israeliska blockaden av Gazaremsan inleddes.

Israel existerar och kommer att existera till dess att islam utplånar det, precis som man utplånat andra före det. Så står det i introduktionen.

I artikel 6 står det att Hamas strävar efter att resa Allahs banér över varje centimeter av Palestina.

I artikel 7 står det: Domedagen kommer inte att komma före det att muslimerna tar upp kampen med judarna, där judarna kommer att gömma sig bakom stenar och träd. Stenarna och träden kommer att säga: O muslimer, det är en jude bakom mig. Kom och döda honom.

Artikel 12, där Hamas för övrigt tycks ansluta sig till idén att slaveri är acceptabelt, lyder: Att göra motstånd och kuva fienden är varje muslims, mans som kvinnas, individuella plikt. En kvinna kan kämpa mot fienden utan sin makes tillstånd, och så även slaven utan sin herres tillstånd.

Därutöver kommer skrivningar om att judarna låg bakom frimurarordnar, Rotaryklubbar, Lions, franska revolutionen och så vidare.

Det är klart att detta är ett hinder för fred. Kan inte oppositionen i denna församling sträcka sig så långt att man på något sätt försöker förstå vad det är för konspirationsteorier och hat som driver fram dessa extremistiska rörelser? Det vore klädsamt. Det är faktiskt bara en enda person i oppositionen som har klarat detta, och det är Jonas Sjöstedt, som på ett

mycket förtjänstfullt sätt stod upp för Israels rätt att faktiskt skydda sig mot den terrorism och extremism som landet har utsatts för.

Prot. 2012/13:35
3 december

Anf. 14 KERSTIN LUNDGREN (C):

Herr talman! Israelernas säkerhet kan bara långsiktigt säkras genom ett slut på ockupationen och en uppgörelse med palestinierna om ett bildande av två stater – en uppgörelse som baseras på 1967 års gränser, på en lösning av flyktingsituationen och på Jerusalem som huvudstad för de båda staterna. Utan en uppgörelse, som kommer att vara väldigt svår att träffa för båda parter, kommer säkerhet aldrig att kunna byggas långsiktigt.

Vi har i så många delar av världen sett att förtryck inte skapar en hållbar utveckling – inte i regionen och inte i Israel eller i Palestina. Det förtryck som palestinierna har upplevat är en grund för framtida konflikt och för en ohållbar utveckling i regionen.

Det är bra att det i stort finns en bred samsyn här i kammaren om hur kontraproduktiv blockaden av Gaza är. Men det är ett spöke som rädslans och våldets budbärare alltjämt tror sig behöva. Det finns extrema krafter i Gaza som inte accepterar 1967 års gränser som utgångspunkt för ett Palestina.

Jag noterar samtidigt att Hamas nu har uttalat stöd för FN-uppgradering på den grund som alla bör notera. Det finns nämligen fler och extremare krafter på båda sidor – de som verkligen vill utplåna varandra: de som vill utplåna Gaza och driva ut palestinierna från Västbanken och de som vill utplåna Israel från kartan. Men det finns också de krafter som söker diplomatins och fredsförhandlingarnas väg, och de krafterna måste ha vårt fulla stöd.

Herr talman! Attackerna från Gaza mot Israel är oacceptabla, likaså oproportionerliga flygbombningar mot Gaza. Visst, missiler har avfyrats från befolkningstäta områden, och bomberna, som fällts över Gaza, har fällts över befolkningstäta områden, för Gaza är kanske världens mest tätbefolkade område, så det blir alltså en naturlig följd av detta.

Jag hoppas att det finns möjligheter att nu nå försoning bland de palestinska grupperna. Det skulle vara en god grund för en överenskommelse och öka trycket för en fredsprocess värd namnet.

Herr talman! Israel och Palestina vill båda bygga säkerhet för sin befolkning. Man vill bygga säkerhet, välfärd och möjligheter i frihet. Men förutsättningen för det är en uppgörelse som ger båda en stat med gränser som erkänns av den andra. Där är vi inte i dag, men nu är hög tid att öka trycket för att detta ska bli verklighet.

Anf. 15 JULIA KRONLID (SD):

Herr talman! Jag noterar att jag inte fick något tydligt svar av utrikesminister Carl Bildt om varför man har släppt kravet på en tydlig fredsuppgörelse innan man tar ytterligare steg i FN, vilket är en linje som vi har förespråkat. Vi menar att innan Palestina kan erkännas, innan ett medlemskap i FN kan bli verklighet och innan observatörsstatus kan ges – vilket nu redan är beslutat – måste både Hamas och PA erkänna Israels och judarnas rätt att existera och tydligt ta avstånd från terrorism och antisemitism.

*Aktuell debatt:
Blockad av Gaza*

Vi har talat om en hållbar fredsuppgörelse. Hur ska vi nå en hållbar fredsuppgörelse med en tvåstatslösning om den ena parten vill utplåna den andra parten? Det är ingen hållbar fredsuppgörelse. Jag kan till viss del förstå att man vill uppmuntra de fredliga ansträngningar som finns från den palestinska myndighetens sida, men när vi ska ge ytterligare uppmuntran i FN kan vi inte exkludera situationen med Hamas och de våldshandlingar och raketbeskjutningar som de gör sig skyldiga till. Vi måste också kräva ett erkännande från Hamas.

Jag undrar om man när det gäller observatörsstatus kan blunda för den situation som råder med Hamas. Kommer man också i fortsättningen att göra det? Är det bara den palestinska myndighetens agerande som räknas när det gäller frågan om ett erkännande av Palestina som stat och Palestinas fulla medlemskap i FN?

För att återgå till händelserna kring Ship to Gaza kan jag notera att jag heller inte fick något som helst svar av Jonas Sjöstedt om syftet med det och varför man inte kan gå den lagliga vägen. Efter händelserna med Ship to Gaza 2010, som nämndes tidigare, tillsatte FN en utredning om vad som hänt, för att förhindra att liknande händelser ska kunna inträffa i framtiden. Där framhåller man att Israel står inför ett verkligt hot mot dess säkerhet och att sjöblockaden infördes som en legitim säkerhetsåtgärd för att hindra vapen från att komma in i Gaza, men att Israel möjligtvis använde ett övervåld, som naturligtvis ska kritiseras.

För att förhindra liknande händelser kommer man också med ett antal rekommendationer och uppmaningar. FN rekommenderar att all humanitär hjälp till Gaza ska gå genom de gränsövergångar som finns och att alla humanitära aktioner ska respektera de rådande säkerhetsbestämmelserna. Detta är tydliga rekommendationer från FN. Det finns också tydliga rekommendationer från FN om att en stat som får reda på att dess medborgare eller fartyg kommer att försöka bryta en sjöblockad är ansvarig för att varna och avskräcka dem från att göra det. Frågan är hur mycket ansträngningar man från Sveriges sida har gjort för att avråda från Ship to Gaza. Det är uppenbarligen inte tillräckligt, eftersom Ship to Gaza och skeppet Estelle återigen sätts i gång för att driva fram en konfrontation med Israel.

Jag skulle återigen vilja ställa frågan: Varför kan inte Ship to Gaza och Vänsterpartiet respektera de rekommendationer som kommer från FN om att ta den lagliga vägen och inte göra denna konfrontation som sätter människor på fartygen i fara och som provocerar Israels rätt att borda ett skepp och kontrollera de varor som kommer in? Jag skulle vilja ha ett svar på den frågan. Jag fick inget svar tidigare.

Anf. 16 JONAS SJÖSTEDT (V):

Herr talman! Stödet för ett fritt Palestina är stort i Sverige. I vårt land finns en betydande folklig solidaritet och ett engagemang för rättvisa och fred.

En av dessa rörelser är Ship to Gaza som arbetar för att bryta Israels blockad. Jag vill här från riksdagens talarstol framföra ett tack till alla de aktiva som gjorde detta unika solidaritetsarbete möjligt.

När Israels marin bordade Ship to Gazas fartyg Estelle på internationellt vatten den 20 oktober segrade våldet. En fredlig aktion för att bryta Israels blockad bemöttes med betydande brutalitet.

Besättningen på fartyget fördes mot sin vilja till Israel dit de aldrig hade för avsikt att resa. Vål där anklagades de absurdt nog för att olovligt ha rest in i landet, detta efter något som närmast måste beskrivas som en kidnappning och ett piratdåd.

Israel har med rätta fått motta kritik för hur man agerade mot Ship to Gaza. Men historien är inte avslutad med att besättningen har blivit frigiven efter grundliga förhör. Skeppet Estelle är fortfarande kvarhållet. Skeppet är registrerat i Finland men har svenska ägare. Den finska utrikesministern har framfört till Israel att han kräver att den kapade båten ska återlämnas till ägarna. Kan vi möjligen få höra samma sak från Carl Bildt i dag? Skulle han kunna framföra samma sak till Israel? För det kan väl inte vara i sin ordning att Israel kapar och beslagtar svenskägda fartyg utan grund. Det är dags att stå upp för den privata äganderätten, Carl Bildt.

Så till Julia Kronlids frågor om Ship to Gaza. Det är anmärkningsvärt att Julia Kronlid inte har någonting att säga om ett land som ockuperar ett annat land, ett land som dödar tusentals människor under ockupationen, utan ägnar huvuddelen av sin tid åt en helt fredlig solidaritetsrörelse.

Det är inte sant att palestinierna får importera det de vill till Gaza. Bland de saker man inte får importera finns till exempel symaskiner och cement, som fanns i den mycket välinspekterade lasten ombord på Estelle.

Julia Kronlid säger: Ja, men det är en politisk aktion för att bryta blockaden. Ja, men det är helt självklart. Målet är ju att bryta en orättfärdig blockad som FN dessutom har fördömt ett flertal gånger.

Mina frågor till Julia Kronlid är: Är du beredd att ta avstånd från Israels hinder mot export från Gaza? Kan du säga att Sverigedemokraterna motsätter sig det här hindret mot export? Varför ska man inte få sälja tomater som odlas i Gaza? Är Sverigedemokraterna emot att Israel hindrar studenter som drömmer om att bli läkare och lärare och som bor i Gaza att studera på Birzeituniversitetet utanför Ramallah? Det är väl ganska rimligt. Kan vi få höra det från Sverigedemokraterna här i dag?

Utrikesminister Carl Bildt berörde omröstningen i Unesco. Årligt talat, Carl Bildt, jag tror inte att det var principer utan Folkpartiet som hindrade att Sverige röstade på ett bättre sätt när det gäller Unescomedlemskapet.

Den här principen, som Carl Bildt försöker påtala, om att man ska vara med i FN först, så att säga, och Unesco sedan, finns egentligen inte. Österrike gick med i Unesco 1948 men blev medlem i FN först 1955. Monaco valdes in i Unesco 1962 men blev medlem i FN först 31 år senare. Schweiz valdes in i Unesco 1949 men valde att gå med i FN först 2002.

Det finns även exempel på länder som har befunnit sig i konflikt och som har valt att gå med i Unesco trots att de inte har kunnat gå med i FN, till exempel Nordkorea och Sydkorea.

Det finns alltså ingen sådan här princip att falla tillbaka på. Och visst vore det värt att ge Unescos skydd till exempel till födelsekyrkan i Betlehem eller till den gamla staden i Hebron. Det vore väl ett sätt att inlemma palestinierna i ett internationellt samarbete och ett sätt att ta ett av de nödvändiga stegen på vägen mot en demokratisk palestinsk statsbildning.

Anf. 17 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):

Herr talman! Det finns en historik kring blockaden av Gaza. Jag tycker att det är viktigt att vi tar upp den. Och vi är några stycken som gör det här.

Jag tror inte att vi hinner med hela historien. Men Israel har försökt att lyfta blockaden. År 2005 började man avvecklingen av de israeliska bosättningarna på Gazaremsan, till väldigt många bosättares förtret, ska jag säga. Man var på rätt väg. År 2006 höll palestinierna val.

Men på Gazaremsan tog Hamas en stor andel av rösterna, och det blev interna stridigheter mellan Hamas och Fatah, det mer moderata Fatah. Och den palestinska myndigheten, som skulle ha kontroll över Gazas säkerhetssituation, försvagades. Tyvärr spolierades en möjlighet att hålla ihop palestinierna, som nu är delade mellan Hamas i Gaza och Fatah på Västbanken.

Med Hamas vid rodret över Gaza fanns det stora risker för Israel, då Iran har goda kontakter med Hamas. Vapenleveranser och annat stöd är något som Israel anser sig behöva kontrollera. I det läget, när Hamas med stöd av Iran fick kontroll över Gazaremsan och Fatah fick bege sig tillbaka till Västbanken, kände sig Israel tvunget att agera. Därav, herr talman, har vi blockaden av Gaza.

Urban Ahlin säger att han börjar förstå var bromsklossarna sitter i regeringen. Frågan är vad bromsklossarna handlar om. Vad gör bromsklossarna? Vi försöker balansera situationen. Det handlar om att se till Israels säkerhetsintressen men också till palestiniernas behov av säkerhet och rättvisa.

Det är bra att Urban Ahlin i det här andra anförandet antligen uttalade sig för Israels säkerhet. Det gäller även andra. Jonas Sjöstedt har, som sagt, gjort det tidigare. Men även Miljöpartiet gjorde det.

När det gäller bosättningspolitiken, som Urban Ahlin tog upp, tror jag att det blir väldigt svårt. När det gäller just östra Jerusalem är det väldigt allvarligt om man utökar bosättningarna, eftersom det är annekterat område ur Israels synvinkel.

Men när det gäller Västbanken säger man, enligt israeliska UD för bara en månad sedan, att antingen får bosättarna flytta därifrån eller också får de, så att säga, lyda under palestiniernas överhöghet. Israelerna själva ser det alltså inte som ett problem att vid en förhandling lösa situationen med bosättningarna.

Flertalet experter ser blockaden som illegal. Det är viktigt att ha sagt det här i talarstolen. Europas statschefer har också vid ett flertal tillfällen i Europeiska rådet krävt att blockaden ska upphöra. Detta instämmer naturligtvis både regeringen och Kristdemokraterna i.

Men när det gäller vem som har kontroll över Gaza är det enligt Osloavtalet, mellan israeler och palestinier, så att Israel har rätt att ha kontroll över luftrum, över territorialvatten, över gränsövergångar och över valuta och handel. Det är naturligtvis av säkerhetsskäl. Sjöblockaden är till för att förhindra att vapen kommer in via fartyg.

Nu vet vi, som sagt, att mycket vapen ändå kommer in via tunnlarna. Det här gör naturligtvis att man kan ifrågasätta om den här blockaden är effektiv.

Jag hoppas att man i de diskussioner som man nu har efter vapenstillståndet faktiskt kommer in på reella diskussioner om hur man kan häva blockaden och hur man kan starta upp ett ökat utbyte mellan människor. För det är bara genom att skapa ett förtroende mellan människor som vi kommer att kunna skapa fred.

När jag nyligen besökte Sderot mötte jag en man som sade just det: Jag hade handel och affärer med människor inne i Gaza. Vi är så ledsna att vi inte kan träffas.

Jag tror att det är med möten människor emellan som vi kan bygga freden. Och det ska vi vara med och bidra till.

Anf. 18 Utrikesminister CARL BILDT (M):

Herr talman! Vi ska inte glömma det som Désirée Pethrus sade mot slutet. Det fanns faktiskt en tid då invånare i Gaza till mycket stor del arbetade i det övriga Israel. Man rörde sig fritt över den där gränsen, och vi hade en ekonomisk interaktion eller integration eller vad vi ska kalla det. Det var inte alldeles utan problem, men det var inte alls problem av den dignitet och av den storleksordning som vi har i dag. Sedan vet vi att det är en serie av omständigheter som har fört oss till dagens olyckliga situation.

Vad gäller Ship to Gaza, Jonas Sjöstedt, ska jag inte säga mer. Jag har haft två tidigare redogörelser här i riksdagen. Jag tror att Jonas Sjöstedt vet ungefär vad jag har sagt. Jag ska inte säga mer i den delen i dag.

Sedan kan jag väl förstå att det på sina håll finns ett intresse av att se det mesta i världen med partipolitiska glasögon och föra debatten i de termerna. Jag vill gärna hålla mig på lite distans från detta. Jag tycker att det är viktigt att vi har en tydlig utrikespolitik, och det har vi. Jag tycker också – det ska jag gärna säga – att det är en styrka att vi har ett så pass brett stöd för den, trots de partipolitiska piruetter som tillhör det ömsesidiga spelets natur.

Gaza är, för att återgå till det som är denna debatts kärna, ett i sig mycket svårt problem vad gäller 1,6 miljoner människor. Gaza är ju en urgammal stad, en av de äldsta städerna i regionen. Till detta kommer flyktingar med en mycket stark demografisk expansion och mycket svåra ekonomiska omständigheter, både på grund av andra omständigheter och på grund av den blockad vi har sett under den senaste tiden.

Så har då smugglingsekonomin tillkommit och gjort allting mycket värre, vilket vi är eniga om i denna debatt. De som tjänar på det är smugglarna och Hamas, inte någon annan. I de samtal jag har fört med israeliska företrädare genom åren är det slående att när man diskuterar detta håller de alla i grunden med om att det är kontraproduktivt, men de uppfattar att det är svårt att ta steget att faktiskt göra det som slutsatsen skulle leda till, det vill säga släppa på blockaden, bortsett från de begränsningar och de säkerhetsinspektioner som förvisso måste finnas där. Även Israel har ju sin inrikespolitik.

Nu har vi en vapenvila igen. Den avgörande uppgiften måste nu vara att se till att vapenvilan inte bara blir en vapenvila. Och gör vi ingenting åt den andra delen av överenskommelsen – där står faktiskt att man ska börja häva blockaden – så blir det bara en vapenvila. Om den blir några veckor, några månader eller några år är i detta avseende av mindre betydelse. Vapnen kommer att börja tala igen. Raketerna, flygbeskjutningar-

na, bombningarna, dödandet, förstörelsen kommer tillbaka om man inte tar sig an dessa delar av Gazaproblematiken. Det är vi alldeles överens om i denna kammare.

Men vi är faktiskt också överens om, tycker jag, att det inte räcker med detta. Att bara lösa Gaza isolerat kommer nog att vara mycket svårt, även om vi bör röra oss framåt med blockaden och med det andra – säkerhetssituationen, beskjutningar – utan vi måste nu öppna upp för direkta förhandlingar om en tvåstatslösning.

Där var omröstningen i torsdags viktig. Efter den har ju president Abbas sagt att han nu är beredd att direkt sätta sig vid förhandlingsbordet, och det är vad Israels premiärminister Netanyahu har sagt tidigare. Jag hörde honom själv i FN:s generalförsamling i september säga detta.

Nu är det dags att visa att man verkligen är beredd att sätta sig vid förhandlingsbordet. Jag vet att det är en israelisk valrörelse. Valrörelser har sina effekter på politiskt agerande, det vet vi alla, men omedelbart efter den måste bägge parter sätta sig ned vid bordet och, med stöd av FN, med stöd av EU, med stöd av USA och med stöd av den arabvärld som enligt har ställt upp bakom denna resolution, börja verka för att tvåstatslösningen nu blir en realitet. I morgon kan det vara för sent, och då kommer vapnen åter att forma framtiden. Det gynnar absolut ingen, allra minst Israel.

Anf. 19 URBAN AHLIN (S):

Herr talman! Jag förstår faktiskt inte vad utrikesministern menar när han talar om de här piruetterna. De enda piruetter vi har sett i den här talarstolen är något som jag skulle vilja kalla för rena dansnumret från utrikesministern när han försöker komma undan vad det handlade om när det var Unescomröstningen. Det var ett fantastiskt felsteg. Carl Bildt trampade nog rejält på kavaljerens fötter när Sverige bestämde sig för att tillsammans med ett fåtal andra faktiskt rösta nej till Palestinas medlemskap i Unesco. Jonas Sjöstedt har på ett utomordentligt sätt redovisat hur logiken faller samman, så den enda som har gjort piruetter värt dansstället Sandgrund i Karlstad i den här debatten är utrikesministern.

Sedan vill jag vända mig till Fredrik Malm angående hans citat om Hamas. Det råder ingen tvekan om att det finns ett brett avståndstagande i den här riksdagen, och det omfattar naturligtvis också Socialdemokraterna, mot Hamas politik och att man skickar missiler över Israel. Det sade jag redan i mitt inledningsanförande. Men när Malm bara citerar från Hamas för att på det sättet visa att de inte vill ha en tvåstatslösning, då kanske det är på sin plats att citera israeliska regeringsföreträdare som talar om att bomba dem tillbaka till stenåldern, att driva ut palestinierna i havet.

Problemet är att det verkar som om den här israeliska regeringen inte heller ställer upp på tvåstatslösningen, och det är det jag har försökt att peka på. När man direkt efter FN:s beslut om att uppgradera Palestinas status bestämmer sig för att utvidga bosättningarna med 3 000 måste det betyda någonting.

Steg för steg förhindrar Israel en tvåstatslösning, och det är utifrån det vi måste forma vår politik. Vi socialdemokrater har i den här debatten tydligt och klart visat vad vi vill att Sveriges regering ska göra för att

Anf. 20 PETER RÅDBERG (MP):

Herr talman! Grunden till den här debatten är det jag sade i mitt förra inlägg, nämligen att Israel har ockuperat Palestina, vilket är själva grunden, och Israels blockad över Gaza. Detta föder våld, Fredrik Malm. Detta föder våld.

Med detta sagt vill jag återigen säga att vi fördömer allt våld från Hamas och vi driver en tvåstatslösning. Men vi måste väl någon gång se sanningen i vitögat, och det är att Israel har tagit oproportionerligt mycket mark från palestinierna. Redan 1948 delade man upp det. 55 procent skulle Israel få, och 44 procent skulle palestinierna få. Ett år senare, i det första kriget, hade Israel tagit upp till 75 procent av ytan, och så har det fortgått fram till dags dato.

Estelles mål var att genom icke-våld bryta den orättfärdiga blockaden. Det var deras syfte när de seglade mot Israel på internationellt vatten.

Blockaden som Israel utsätter Gaza för strider helt klart mot internationell rätt, och ett helt folk straffas på grund av detta. Kan vi inte vara överens om, kan inte även Fredrik Malm och Kristdemokraternas Désirée Pethrus säga att Israel använder oproportionerligt våld mot en väldigt svag motståndare? Kan vi inte komma överens om detta? Vem är det som ska backa i ett sådant läge, när Israel går in med sådana otroliga krafter när de känner sig vad de kallar för hotade?

Jag tycker ändå att den här debatten visar att vi är rätt överens, men jag tycker precis som Urban Ahlin och Jonas Sjöstedt att Sverige måste ha en högre svansföring och ett tryck på Israel för att komma till det vi vill, nämligen 1967 års gränser. Det är det som är själva målet, och då krävs det också en politik bakom detta.

Anf. 21 FREDRIK MALM (FP):

Herr talman! Jag vill börja där utrikesministern avslutade sitt inlägg, nämligen att det viktigaste just nu förstås är att man kan öppna upp för nya direkta förhandlingar mellan Israel och den palestinska ledningen. På kort sikt har uppgraderingen i FN fått svåra konsekvenser, som vi också högljutt nu protesterar emot, i form av den israeliska regeringens beslut om att bygga flera tusen nya bostäder i östra Jerusalem. Men på längre sikt är uppgraderingen viktig för att ge palestinierna en diplomatiskt starkare position, tror jag, för förhandlingar om en tvåstatslösning.

Med detta sagt är det några andra frågor som har tagits upp i denna diskussion. Det rör bland annat diskussionen om märkning av produkter från israeliska bosättningar. Det kan vi förstås diskutera, men vad som är viktigt i det sammanhanget är förstås att inte singla ut ett land eller ett folkrättsligt ockuperat territorium, som vi uppfattar det. Man kan inte å ena sidan hävda att vi ska begränsa den ekonomi som råder i de israeliska bosättningarna på Västbanken och å andra sidan säga att nu är det viktigt med en direkthandelsförordning inom Europeiska unionen för att öppna upp för att integrera ockupationsekonomin på norra Cypern till exempel.

Jag förväntar mig att de som är beredda att vandra den här vägen när det gäller produkter från israeliska bosättningar är lika tydliga när det handlar om till exempel norra Cypern.

Avslutningsvis vill jag säga att när det gäller Ship to Gaza och skeppet Mavi Marmara som blev mycket uppmärksammat var det, vad jag förstod, 800 aktivister på det fartyget och ingen last alls.

Jonas Sjöstedt hamnade bara på Korsika. Man kan till och med fira semester nu för tiden och skylla det på Israel, men jag tror inte att det hjälper freden.

Anf. 22 KERSTIN LUNDGREN (C):

Herr talman! Vi har alla anledning att lära oss av historien och försöka säkra att den inte upprepas, att stödja frihetssträvanden hos människor varhelst de förtrycks och att stödja icke-våld för förändring.

Sverige har liksom EU naturligtvis också skäl att respektera det palestinska folkets fria val av sina styrande, likaväl som vi gör det i Egypten, kräver att syrierna ska få göra det och så vidare.

Men, herr talman, låt oss sända ett entydigt budskap. Vi förväntar oss att Israel tar tillbaka beslutet om nya bosättningar och betalar ut den palestinska myndighetens skatter och tullinkomster för november månad. Vi förväntar oss att såväl den palestinska myndigheten som Israel påbörjar nya förhandlingar snarast. Jag hoppas att den israeliska valrörelsen kommer att badda för sådana lösningar, men än så länge finns tyvärr inget synbart.

Herr talman! Västbanken har 500 000–600 000 nya bosättare. Det är naturligtvis en stor utmaning för en fredsuppgörelse. Område C har en förödande utveckling. Om det här får fortgå, om hoppets dörrar stängs, riskerar vi att där få se ett nytt Gaza. Vi riskerar nya våldsbrott: Gaza nu, i morgon kanske hela området.

Låt oss, herr talman, hoppas och verka tydligt och entydigt för en lösning i närtid, innan nya krigsbrott.

Anf. 23 JULIA KRONLID (SD):

Herr talman! Jag vill börja med att tacka Jonas Sjöstedt för att vi äntligen får lite respons, då det finns andra partier här inne, som Folkpartiet och Fredrik Malm, som verkar ignorera att vi finns och också har försvarat Israels rätt till sin säkerhet.

Dock tycker jag fortfarande inte att jag fick något tydligt svar på varför Ship to Gaza-projektet måste gå sjövägen och varför man inte vill följa FN:s rekommendationer att ta den lagliga landvägen för humanitära insatser. Jag fick i alla fall bekräftat att huvudmålet inte är humanitära insatser av medlidande med Gazabefolkningen, utan det är en politisk provokation mot Israel. Tack för det svaret!

Jag skulle också vilja säga att jag tycker att Miljöpartiet och Vänsterpartiet lite grann vill framställa det som om ingen mat eller några förnödheter kommer in till Gaza, när det faktiskt kommer in lastbilsflak med mat och stora mängder vatten. Dessutom finns möjlighet att komma till Israel för vård. Sedan finns det fortfarande brister som behöver åtgärdas.

Mitt svar till Jonas Sjöstedt är ja. Om man i den vapenvila som nu finns kan komma överens om ytterligare lättnader i blockaden, som samtidigt inte äventyrar Israels säkerhet, är vi positiva till det. Men då måste

det också ställas krav på Hamas att upphöra med våldshandlingar och att ta avstånd från sitt uttalande om att utplåna Israel. Det måste finnas en tvåpartsöverenskommelse där.

Låt mig vara tydlig med att vi stöder en tvåstatslösning i den här konflikten, som är väldigt olycklig för civila, både palestinier och israeler, där det finns en fredsuppgörelse där båda parter respekterar varandra, erkänner varandras rätt till existens och att få leva i fred och frihet. Med en sådan målsättning kan ingen blockad behövas som gör livet svårt för civilbefolkningen.

Anf. 24 JONAS SJÖSTEDT (V):

Herr talman! Jag vill också tacka mina meddebattörer för den här debatten. Jag tycker att det är viktigt att det finns en sådan bred samsyn om att blockaden av Gaza både är illegitim och kontraproduktiv. Det är bra för svensk utrikespolitik. Blockaden låter Gazaborna överleva, men den låter inte Gazaborna leva, och det håller inte.

På onsdag kommer riksdagen att rösta om ett svenskt erkännande av Palestina som självständig nation. Vi vänsterpartister kommer att rösta för. Observatörsstatusen i FN var ett första steg, men bara ett steg på vägen mot att erkänna Palestina som stat. Sverige bör liksom Island ta steget fullt ut med ett erkännande.

En viktig del av att Palestina nu stegvis erkänns är att landet ska få tillgång till institutioner som ICC, den internationella brottmålsdomstolen. Ett internationellt erkännande av Palestina kommer att stärka och ge legitimitet åt det palestinska styret på Västbanken och åt president Abbas. Israel kan få en trovärdig förhandlingspartner, om de vill förhandla.

Ett erkännande skulle också kunna fungera som en uppmuntran till nationell dialog och försoning mellan olika palestinska krafter. I det läget vill vi att Sverige talar klarspråk, att Sverige tar ställning.

Vi vill också att dubbelmoralen ska upphöra. Därför vill vi att Sveriges militära samarbete med Israel ska avskaffas och upphöra helt. Det innebär att vi ska dra tillbaka vår militärattaché från ambassaden i Tel Aviv, att vi inte ska importera vapen från Israel och att vi inte heller ska låta Israel öva sina vapensystem i vårt land. Det tillsammans med en aktiv diplomati kan göra att vi bidrar till en fredlig lösning och den tvåstatslösning där både palestinier och israeler ska få finnas sida vid sida, som vi alla eftersträvar.

Anf. 25 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):

Herr talman! Oppositionen talar om att Israel måste tala tydligt om en tvåstatslösning. Jag måste säga att senast jag vare nere i Israel tyckte jag att man talade väldigt tydligt om en tvåstatslösning. Det kändes mycket hoppfullt.

Rådberg från Miljöpartiet talade om att vi alla borde uttala oss om det oproportionerliga våldet i kriget. Det har vi antagit en gemensam åsikt om i EU-nämnden. Det har också tagits ett uttalande via regeringen och utrikesministern nere i EU, en rådsslutsats om oproportionerligt våld. Det finns där också.

Jag och mitt parti vill att blockaden ska upphöra snarast, men i den situation som trots allt råder är Hamas ett stort hinder för att Israel ska kunna leva i fred och säkerhet. Hamas har inte, som vi har talat om tidi-

Prot. 2012/13:35
3 december

*Aktuell debatt:
Blockad av Gaza*

gare, erkänt Israels rätt att existera. Det gör det svårt för israelerna att tro på att det går att lätta på blockaden.

Israel lämnade, som vi sade tidigare, Gaza 2005, men situationen blev tyvärr inte säkrare. Nu återstår det att se om Hamas kan försonas med Fatah, gå i en moderat riktning, och hur stödet från det egyptiska muslimska brödrskapet, som senast förhandlade fram vapenvilan, kommer att utvecklas. Vi måste förstås värna Camp David-avtalet från 1979 för fred och säkerhet mellan Israel och Egypten.

Sedan blev det, som sagt, en ny regim i Egypten 2011. Då öppnades ju Rafahövergången till Egypten. I det avtal som nu har slutits har man sagt att alla gränsövergångar ska öppnas och att rörelser av människor och varor ska underlättas. Vi får väl lita på att detta nu kommer att bli verklighet.

Vi hoppas och tror att Israel förstår att en framtid kräver att man kommer överens med palestinierna och att vi hittar ett fredsavtal med två stater sida vid sida för fred och säkerhet, både i regionen och för de enskilda människorna.

Anf. 26 Utrikesminister CARL BILDT (M):

Herr talman! Detta har varit en bra debatt. Det har varit en bra debatt därför att den har visat den breda enighet som finns i den fråga som vi nu diskuterar och i den avgörande fråga som handlar om att få till stånd en fredsprocess mellan Israel och Palestina, men också i medvetandet om de faror som finns, att vapenvilan bara blir en vapenvila och att hatets krafter växer sig allt starkare.

Vi har talat mycket om Hamas och Gazaområdet. Det bör vi göra. Men vi ska inte glömma att Islamska Jihad har växt till där under de senaste åren och att en stor del av de raketattacker som vi har sett under den senaste tiden, kanske före den här konflikten, i allt väsentligt handlar om dem och om nya hatets krafter.

Så sent som i dag på morgonen får vi besked om nytt våld i Hebron. Extremistiska bosättare går till attack mot palestinier, bränner deras bilar och målar hatsloganer på deras hus. De blev arresterade av den israeliska armén, och det var i och för sig bra.

Men hatets och oförsonlighetens krafter växer, och bosättningspolitiken skapar nya svårigheter. Därför är det så viktigt att man steg för steg har börjat röra sig mot fred. Att häva blockaden mot Gaza är ett viktigt steg. Direkta fredsförhandlingar som vi talar om här är ett annat viktigt steg. Att upphöra med att ge det stöd som kan finnas till oförsonlighetens krafter och försöka att från vår sida ge stöd till försonlighetens krafter på bägge sidor, att försöka få dem som tidigare har stått för mer oförsonlighet att gå mot en insikt om vad som krävs, där tror jag och hoppas jag att Sverige kan spela en liten roll. Jag vet att Europeiska unionen rätt utformad i sin politik kan spela en betydande roll.

Än är det inte för sent för fred, men sanden rinner i det där tiduret – tyvärr.

Överläggningen var härmed avslutad.

Justerades protokollet för den 27 november.

5 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer

Till riksdagen hade inkommit följande skrivelser:

Interpellation 2012/13:153

Till riksdagen

Interpellation 2012/13:153 Kränkningarna på Lundsbergs skola
av Rossana Dinamarca (V)

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 14 december
2012.

Skälet till dröjsmålet är sedan tidigare inbokade resor och engage-
mang.

Stockholm den 29 november 2012

Utbildningsdepartementet

Jan Björklund

Interpellation 2012/13:156

Till riksdagen

Interpellation 2012/13:156 Eftervård vid svåra förlossningsskador
av Hillevi Larsson (S)

Interpellationen kommer att besvaras den 14 december.

Skälet till dröjsmålet är redan inbokade engagemang.

Stockholm den 30 november 2012

Socialdepartementet

Göran Hägglund (KD)

Enligt uppdrag

Marianne Jenryd

Expeditionschef

6 § Hänvisning av ärende till utskott

Föredrogs och hänvisades

Motion

2012/13:Ju5 till justitieutskottet

7 § Bordläggning

Anmäldes och bordlades
EU-dokument
KOM(2012) 710 Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 att leva gott inom planetens gränser

Civilutskottets betänkande
2012/13:CU2 Förlängning av övergångsperiod för krav på kontrollansvariga enligt plan- och bygglagen

Näringsutskottets betänkande
2012/13:NU9 Certifiering av vissa installatörer

Skatteutskottets betänkanden
2012/13:SkU7 Ändringar i reglerna om beskattning av finansiella instrument på investeringssparkonto
2012/13:SkU9 Kontroll av postförsändelser
2012/13:SkU11 Resultatberäkning vid vissa fastighetsavyttringar
2012/13:SkU12 Fastighetstaxering av kraftvärmeverk åren 2013–2018
2012/13:SkU13 Beskattning av tillsatser i motorbränsle
2012/13:SkU10 Skattereduktion för läxhjälp
2012/13:SkU8 Genomförande av det nya EU-direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning

Socialförsäkringsutskottets betänkanden
2012/13:SfU3 Vissa frågor om underhållsstöd
2012/13:SfU4 Vissa internationella socialavgiftsfrågor

Konstitutionsutskottets betänkande
2012/13:KU1 Utgiftsområde 1 Rikets styrelse

Skatteutskottets betänkanden
2012/13:SkU6 Riksrevisionens rapport om klimatrelaterade skatter
2012/13:SkU1 Utgiftsområde 3 Skatt, tull och exekution

Utrikesutskottets betänkande
2012/13:UU2 Utgiftsområde 7 Internationellt bistånd

8 § Anmälan om interpellationer

Anmäldes att följande interpellationer framställdes

den 30 november

2012/13:165 Taket i sjukförsäkringen
av Eva-Lena Jansson (S)
till statsrådet Ulf Kristersson (M)

2012/13:166 Sjukförsäkringen
av *Eva-Lena Jansson* (S)
till statsrådet Ulf Kristersson (M)

Prot. 2012/13:35
3 december

Interpellationerna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 11 december.

9 § Anmälan om frågor för skriftliga svar

Anmäldes att följande frågor för skriftliga svar framställdes

den 30 november

2012/13:170 En uppdelning av bankfunktionerna
av *Peter Persson* (S)
till finansminister Anders Borg (M)
2012/13:171 Offentliggörande av sannolikhet för härdsmälta
av *Peter Rådberg* (MP)
till miljöminister Lena Ek (C)

Frågorna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 4 december.

10 § Kammarkens åtskildes kl. 13.21.

Förhandlingarna leddes av talmannen.

Vid protokollet

ANNALENA HANELL

/Eva-Lena Ekman

Innehållsförteckning

1 §	Avsägelse.....	1
2 §	Anmälan om kompletteringsval	1
3 §	Aktuell debatt: Blockad av Gaza	2
Anf. 1	JONAS SJÖSTEDT (V).....	2
Anf. 2	Utrikesminister CARL BILDT (M)	2
Anf. 3	URBAN AHLIN (S)	4
Anf. 4	PETER RÅDBERG (MP).....	5
Anf. 5	FREDRIK MALM (FP).....	7
Anf. 6	KERSTIN LUNDGREN (C).....	8
Anf. 7	JULIA KRONLID (SD).....	9
Anf. 8	JONAS SJÖSTEDT (V).....	11
Anf. 9	DÉSIRÉE PETHRUS (KD)	13
Anf. 10	Utrikesminister CARL BILDT (M)	14
Anf. 11	URBAN AHLIN (S)	15
Anf. 12	PETER RÅDBERG (MP).....	16
Anf. 13	FREDRIK MALM (FP).....	17
Anf. 14	KERSTIN LUNDGREN (C).....	19
Anf. 15	JULIA KRONLID (SD).....	19
Anf. 16	JONAS SJÖSTEDT (V).....	20
Anf. 17	DÉSIRÉE PETHRUS (KD)	22
Anf. 18	Utrikesminister CARL BILDT (M)	23
Anf. 19	URBAN AHLIN (S)	24
Anf. 20	PETER RÅDBERG (MP).....	25
Anf. 21	FREDRIK MALM (FP).....	25
Anf. 22	KERSTIN LUNDGREN (C).....	26
Anf. 23	JULIA KRONLID (SD).....	26
Anf. 24	JONAS SJÖSTEDT (V).....	27
Anf. 25	DÉSIRÉE PETHRUS (KD)	27
Anf. 26	Utrikesminister CARL BILDT (M)	28
4 §	Justering av protokoll	29
5 §	Anmälan om fördröjda svar på interpellationer	29
6 §	Hänvisning av ärende till utskott	29
7 §	Bordläggning.....	30
8 §	Anmälan om interpellationer	30
9 §	Anmälan om frågor för skriftliga svar	31
10 §	Kammaren åtskildes kl. 13.21.	31